

Ôm Em Ôm Tôi Nghiện

Contents

Ôm Em Ôm Tôi Nghiện	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	12
4. Chương 4	15
5. Chương 5	20
6. Chương 6	20
7. Chương 7	20
8. Chương 8	20
9. Chương 9	20
10. Chương 10	20

Ôm Em Ôm Tôi Nghiện

Giới thiệu

Câu chuyện viết về chủ đề tình yêu vốn dĩ là sở trường của Mễ Lộ Lộ. Những câu chuyện này đều ph

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/om-em-om-toi-nghien>

1. Chương 1

Lê gia –Lê Lão ba, có bốn cô con gái nhưng cũng đủ khiến cho ông đau cả đầu—

Đứa lớn –Lê Hương Hương, bộ dạng tròn vo, cá tính thẹn thùng, hướng nội, chỗ khiến cho Lê Lão ba phiền não nhất, chính là con gái thích khóc, lại thích ăn, mà cực yêu thích socola, sở trường là đem đồ ngọt làm bữa ăn chính.

Đứa thứ hai –Lê Hưng Hưng, đừng nhìn nó một bộ dáng gầy yếu, nhưng có được sức bật của gấu tính tình

hỏa bạo khiến người không dám khen tặng, mà chỗ làm cho Lê Lão đau lo lắng chính là đứa nhỏ tính tình kiêu căng nóng nảy, dường như suốt ngày luôn chân luôn tay không lúc nào chịu yên tĩnh.

Đứa thứ ba –Lê Đồng Đồng, tuy rằng có được một đầu tóc dài đen nhánh, diện mạo cũng thanh thanh tú tú, nhưng là nếu làm nó mất hứng, nó liền ân cần mở miệng liên tiếp hỏi thăm người nhà của người khác, từ tổ tiên cho tới lão thầy, đều có thể lọt vào danh sách ân cần thân thiết hỏi thăm, đây cũng chính là chỗ khiến Lê Lão ba đau cả đầu.

Đứa thứ tư –Lê Tiểu Tiêu là cô con gái Lê Lão ba tha thiết trông cậy, rốt cục cũng có vẻ giống người bình thường một chút, ngọt ngào, đáng yêu, bề ngoài gần như không có gì để soi mói; khuyết điểm lớn nhất chính là đứa con này yêu tiền như mạng, chỉ cần chỗ có tiền, vất vả như thế nào nó đều cố gắng nhảy vào nghiên cứu.

Lê Lão ba ngồi ở trên sô pha, nhìn bức ảnh chụp trước đây của bốn cô con gái, thương mặt của ông gần đây mây đen (Trương: tám, khuôn mặt)

Ai! Nếu cứ tiếp tục như vậy thì làm như thế nào đây ? Con gái của ông diện mạo không tệ đi, như thế nào hiện giờ lại biến thành một vấn đề nan giải, nếu các bảo bối không gả ra ngoài, lưu lại ở nhà biến thành ‘lỗi thời’ (gái già =))) thì phải làm sao bây giờ?

Thở dài rất nhiều lần, trong đầu của Lê Lão ba nhanh chóng hoạt động.

Phương pháp tốt nhất chính là — đem các bảo bối gả ra ngoài, để cho các ông xã tương lai dạy dỗ chúng nó!

Chị cả trong nhà – Lê Hương Hương đã được gả đi ra ngoài!

Nhưng điều làm cho người cảm thấy không thể tin được là thiên kim tiểu thư thứ hai của Lê gia – Lê Hưng Hưng lại mặc một chiếc váy ren trắng, quả đầu tóc ngắn được gọt mỏng suôn sẻ dán tại bên tai, còn có một cái đồ kẹp tóc kim cương sáng bóng

Hôm nay cô ăn mặc như một thực nữ, nhưng chỉ cần người quen biết qua Lê Hưng Hưng, cũng biết cô bình thường cách ly với váy, đánh chết cũng không có khả năng ăn mặc loại quần áo nữ tính này.

Tuy rằng cô hé ra phần điêu ngọc mài mặt trái xoan phần nộn, vô vàng mà thân thể có chút gầy gò, cũng làm cho người nghĩ cô nhu nhược không có xương, cực nhu và cần sự bảo vệ của người khác. Nhưng nếu người cho là như vậy, chỉ cần tự mình quen biết Lê Hưng Hưng năm phút đồng hồ, sẽ hận đến không thể nuốt trở lại lời nói chết tiệt của mình là cô “nhu nhược”

Không biết là tên của cô ảnh hưởng tới cá tính, hoặc là cô trời sinh liền thích hợp với cái tên “Lê Hưng Hưng” này, ngày thường cô yêu nhất chính thấy việc nghĩa hăng hái làm, quả thực chính là cứu tinh của con gái, khắc tinh của con trai.

Đừng nhìn cô gầy yếu, cô căn bản là giống một con gấu hiểu động, trước đây từng luyện TaeKwonDo, nhu đạo trụ cột, không chỉ là nhà vô địch TeakwonDo trong khu vực(*), mà còn đích thân dạy lớp giáo thuật phòng thân

(*) tức là chỗ khu phố nhà mình ý

Chỉ cần là người quen biết cô, cũng biết Lê Hưng Hưng chưa bao giờ mặc váy, một khi mặc váy, chỉ sợ ông trời phải đổi ngày!

Mà cái Lê gia – Lê Hương Hương thích ăn, thích khóc lại yêu “Socola” cứ nhiên gả cho trùm thực phẩm Đài Loan; Một cái kỳ tích khác là, Lê Hưng Hưng cứ nhiên ngoại lệ mặc váy, ăn mặc như một thực nữ.

Nhưng Lê Hưng Hưng rất không thích, bởi vì đôi đùi trắng nõn lại cân xứng sẽ lộ ra, váy ren trên người càng làm cho cô cảm thấy ghê tởm, đó căn bản không phải là phong cách của cô, cô bị yển hội này làm uồn buồn nôn rồi!

Cái này căn bản chỉ là một yển hội của thượng lưu xã hội, nhưng bởi vì chị em Lê gia thực đơn thuần, hơn nữa cuộc sống của chị cả luôn luẩn quẩn lại nhỏ, căn bản không có bạn bè nào cả, cho nên khách mời cơ hồ đều là khách trên thương trường của cha, cũng như bên nhà trai chỉ có vài khách mời cùng vài thân thích(*).

(*) người thân.

Nói một cách khác, đối với Lê Hưng Hưng mà nói, nếu đây không phải là hôn lễ của chị cả, từ úc cô ăn xong, liền tránh người, mới sẽ không lưu lại như một pho tượng đứng tại một chỗ.

“A thật buồn!” thời gian này hẳn là thời điểm cô đang tập thể dục trong võ đường, thể nhưng lại lưu lạc trên cái yến hội làm cái búp bê không biết cử động.

Cái váy ren chết tiệt này một chút cũng không thích hợp với cô! Lê Hưng Hưng cảm thấy khó thở, một thân váy ren ép tới cô thở không nổi, cô lôi kéo làn váy đi ra ngoài cửa sổ nơi ban ban, muốn ở trên ban công hô hấp một chút không khí mới mẻ, chờ đợi yến hội chấm dứt.

Không nghĩ tới cô vừa bước lên ban công, ngay tại bức màn phía sau nhìn thấy một đôi dính liền nhau một nam một nữ, đang hôn đến kịch liệt.

Oa! Lê Hưng Hưng nhin không được mở lớn cái miệng nhỏ nhắn, nhìn thẳng vào đôi nam nữ

Nữ ăn mặc nóng bỏng, chân phải lộ ra cái đùi trắng tinh, hoàn lấy trên lưng của gã đàn ông, trình diễn màn lửa nóng kịch tình. Bàn tay to của gã đàn ông đang an ủi qua lại trên thắt lưng của cô gái, tay kia thì lớn mật thăm dò vào bộ váy bó sát xẻ cao lên đùi của cô gái.

Bọn họ chính là hôn đến kịch liệt, Lê Hưng Hưng thấy rõ đầu lưỡi của bọn họ triển miên xen lẫn nhau

“Ưm”

Tiếng kêu của cô gái tuy rằng bị âm nhạc bao phủ, nhưng mà Lê Hưng Hưng đứng ở gần bên bọn họ, nghe được thanh âm của bọn họ một cách thật rõ ràng. Cô không thể tin nổi nhìn bức tranh tình dục sống động đang trình diễn ở trước mắt, thật là mở rộng tầm mắt

Chỉ thấy bàn tay to của nhân vật nam chính tham tiến vào trong quần của cô gái, lè lè mè mè, tựa hồ biến cô gái trở nên vui mừng nổi lên, tiếng kêu liên tục vang, làm cho cô nghe đến cảm thấy xấu hổ...

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lê Hưng Hưng đỏ lên, vội vàng che đi khuôn mặt, nhưng mà vẫn không có ngăn chặn tầm mắt, ôm lấy tâm lý xem miễn tiền đứng tại chỗ mà nhìn

Rốt cuộc bọn họ sẽ làm đến mức nào đây? Lê Hưng Hưng tò mò cắn đôi môi cánh hoa, tuy rằng nhìn lên không có đạo đức, nhưng là ai bảo bọn họ công khai diễn xuất chứ?

Nguyên Tác Hạo cùng cô gái hôn đến tui bụi, vừa nhắc con người liền nhìn thấy một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn xuất hiện ở một bên

Xuyên thấu qua một tia ánh đèn, hẳn phát hiện cô gái ở một bên xem cuộc vui có đôi mắt lớn đen nhánh, tóc ngắn gọt mỏng cài lên một đồ kẹp tóc kim cương, chiếc váy ren trên người làm cho cô thoát nhìn giống như một thiên sứ.

Thiên sứ?! Hẳn hơi kinh ngạc rồi đi cánh môi cô gái, nhìn đến bạn gái trang điểm đậm trước mắt, hẳn phát hiện cô gái ở phía trước xuất trần làm người khác động tâm.

Không biết cô trưởng thành chưa? Nguyên Tác Hạo không có ý tốt gọi lên tươi cười, động tác càng thêm phiến tình(*), trực tiếp kéo vải dệt che khuất trước ngực của cô gái xuống, nhảy đánh ra bộ ngực lớn no đủ, trước mắt hẳn chớp lên.

(*) kích động cảm xúc của người khác

Hắn cúi đầu cắn nhũ lồi của cô gái, tay lớn mật vung lên làn váy xẻ cao của cô gái, lộ ra quần lót màu tím khôu gợi, rất rộng lượng cho cô gái trước mắt xem

Lê Hưng Hưng nhìn đến không chuyển mắt, che cái miệng nhỏ nhắn, sợ chính mình sợ hãi mà kêu ra tiếng, không nghĩ đến bức tranh tình dục sống động trước mắt so với phim A còn kích thích hơn (lấy anh ý so với phim con heo =]])

Rốt cuộc bọn họ có thể làm đến mức nào đây? Không sợ người khác sẽ phát hiện sao? Ngực cô nhảy rất kịch liệt, ở dưới ánh trăng, động tác của gã đàn ông càng lúc càng lớn, gương mặt đã vùi vào trong bộ ngực của cô gái

Lê Hưng Hưng tiếp tục xem động tác của gã đàn ông, phát hiện bàn tay to của hắn dò vào váy sau của cô gái, thân mình cô gái cong lên, phát ra thanh âm làm người ta đỏ mặt tim đập, mập mờ lưu luyến ở trong bóng đêm.

“Nga....Hạo....” cô gái nhẹ thở, hai tay bắt đầu ôm lấy cổ của Nguyên Tác Hạo “Mau vào trong thân thể của em, em rất là muốn...”

Nguyên Tác Hạo cũng không có đáp ứng yêu cầu của cô gái, chính là ở trong hoa huyết ướt át của cô đưa vào ba ngón tay, lấy động tác nhanh chóng ở trong hoa huyết trơn ướt khuấy

“A...a...” hai đùi cô gái gắt gao kẹp chặt lấy Nguyên Tác Hạo, tiếng lang thang kêu càng lúc càng lớn.

Thẳng đến thân mình cô gái run rẩy xụi lơ vào trong ngực, Nguyên Tác Hạo mới đình chỉ lại động tác của tay, nhìn biểu tình cô gái sau cao trào, phút chốc ngược mắt, bắt được ánh mắt của Lê Hưng Hưng

“Cô xem đến thật thú vị chứ!” Nguyên Tác Hạo buông cô gái nửa người trên trần truồng, lấy ra chiếc khăn tay chà lau lấy bàn tay to ẩm ướt, cuối cùng bỏ khăn tay qua một bên

Lê Hưng Hưng thở hắt vì kinh ngạc, không nghĩ tới gã đàn ông sẽ phát hiện sự tồn tại của cô.

Cô gái quay đầu nhìn thấy Lê Hưng Hưng, khẽ kêu một tiếng, vội vội vàng vàng sửa sang lại dung nhan chính mình, vội vàng bịt mắt rời đi ban công. Dù sao tới đây tham gia yến hội đều là danh môn khuê tú, nếu chuyện này truyền đi, chỉ sợ thanh danh sẽ giảm bớt đi nhiều, sau này tìm kim quy tể(*) sẽ khó khăn!

(*) Rùa vàng, tức là anh chàng giàu có

“Cô đem bạn gái của tôi dọa chạy đi rồi” bàn tay to của Nguyên Tác Hạo cắm ở trong túi áo, thật thú vị nhìn chằm chằm Lê Hưng Hưng.

Lê Hưng Hưng nhìn gã đàn ông càng đến càng gần, phát hiện hắn lộ ra tuần nhan tuần mỹ vô trù, lông mày đen như mực, cái mũi thẳng thần, phối hợp với môi mỏng

Hắn đem mái tóc đen chải lại, trên trán có vài sợi tóc rơi xuống, thoạt nhìn phóng đảng không kèm chế được, bộ vest đen trên người càng làm cho hắn dị thường cao lớn tuần mỹ

“Nếu cô cảm thấy cô cũng có thể biểu hiện giống như cô ta như vậy? Tôi cũng không ngại cô thay thế vị trí này” Nguyên Tác Hạo kéo ra một chút tươi cười không có ý tốt

Hắn cẩn thận nhìn khuôn mặt của cô, tuy rằng trang điểm nhẹ, vẫn là nhìn ra được tuổi của cô không lớn.

Cuối cùng cô đủ hai mươi tuổi chưa? Hắn nheo lại con ngươi đen, đánh giá toàn thân cao thấp của cô, phát hiện cô có một đôi chân nhỏ đều đều, trắng trắng mềm mềm, cũng không có mang tất chân.

Khó được cực phẩm vưu vật(*). Nguyên Tác Hạo giống loại sắc lang huyết sáo một tiếng, ánh mắt lộ ra tán thưởng.

(*) Dùng để chỉ các cô gái đẹp, thank ss Q đã giúp đỡ.

Cô có đường cong hoàn mỹ, khuôn mặt thanh tú mang một ít tính trẻ con, không giống với những cô gái khác luôn đem lông mi sửa lại vừa mỏng lại cong, hai hàng lông mày của cô mang theo một chút anh khí, trong lông mày còn có một chút quật cường.

“Anh, đồ dâm thú không biết xấu hổ!” Lê Hưng Hưng khó chịu mắng một câu, cô không thích ánh mắt của hắn nhìn cô, phảng phất như toàn thân của cô trần truồng không bằng

Dâm thú?! Lời nói thực đặc biệt. Hắn ở trong bụi hoa lẩn lộn hồi lâu, lần đầu bị phụ nữ hình dung như vậy.

Hắn vẫn cho là mình được phụ nữ hoan nghênh, không nghĩ tới lại bị cô bé nhỏ phát triển không vượt bậc này “dâm thú”, nhưng mà hắn không có tức giận, ngược lại tâm tình còn có chút thích thú.....

“Vậy cô bé nhỏ gặp gỡ đầu dâm thú tôi đây, sớm hay muộn cũng sẽ biến thành dâm oa” Nguyên Tác Hạo đi lên trước, ngả ngón nâng cằm dưới của Lê Hưng Hưng, lấy con ngươi đen thâm thúy nhìn cô, ý đồ làm một đôi – người tán dương người tự hào, nhử lại con người liền dùng tia điện trong mắt chọc cho lòng của các

cô gái như đóa hoa nở rộ để mị hoặc cô. (tiểu MT: Bình thường anh hay xài chiêu này với các cô gái khác, nhưng có lẽ đối với chị ý thì vô dụng, hắc hắc, ngược lại còn gây họa a =]])

Hắn muốn làm gì? Lê Hưng hưng nhú mảy, đối mặt ngôn ngữ ngả ngớn của hắn, cơn tức của nàng chính là càng ngày càng ngày càng gia tăng. Hắn căn bản chính là một cái vô lại kiêu hạ lưu bại hoại thôi!

Bàn tay to của hắn vừa chạm vào đến cầm của cô, tay nhỏ bé của cô rất tự nhiên nắm thành quyền, tay phải tự động hướng cầm dưới cương nghị của hắn vung đi, tiếp theo chân phải mang giày cao gót cũng hung hăng hướng trên giày da của hắn mà đập, động tác cuối cùng càng gọn gàng lấy khuỷu tay vọt tới bụng của hắn.

Ba cái động tác một mạch lưu lút, Nguyên Tác Hạo không nghĩ tới khí lực Lê Hưng Hưng thật mạnh, hắn không có phòng bị thét lớn một tiếng, thiếu chút nữa ngã xuống đất.

“Nói cho anh biết, đừng tưởng rằng con gái dễ bị ức hiếp” hai tay Lê Hưng Hưng sát eo, nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn hé ra cao ngạo “Đối phó với loại người hạ lưu dâm thú như anh, tôi coi như còn thủ hạ lưu tình. Không đem mệnh căn của anh đánh vỡ, anh nên khóc rống chảy nước mắt rồi!”

“Cô...” cô gái này ra tay không nhẹ, hắn nhất định nội thương.

“Lần sau còn dám động tay động chân với tôi, tôi khẳng định chém hai tay, hai chân của anh, chặt mệnh căn của anh, đem tròng mắt của anh đào ra!” Lê Hưng Hưng cũng không phải là dễ chọc, mắng chửi người một cách không lưu tình.

Nguyên Tác Hạo quá mức khinh địch, căn bản không nghĩ tới cô gái gầy yếu như vậy, ra tay nặng như vậy, cầm thiếu chút nữa nát ra, xương sườn cũng giống như chặt đứt vài căn.

Hắn âm thầm kêu rên vài tiếng, ngược mắt nhìn bộ dáng cô tức giận vù vù, hai má phẫn nộ nhiễm lên hồng nhuận đỏ ửng.

“Tiểu nhân hèn hạ” hắn cắn răng trừng mắt cô. “Chẳng lẽ cô chỉ biết dùng phương thức đánh lén?”

Hắn hít thở sâu một hơi, xoa xoa cầm thiếu chút nữa bị đánh tới lệch hướng, cuối cùng thắt eo một cái.

“Tôi nào có đánh lén” đây đối với Lê Hưng Hưng mà nói là một loại vũ nhục, cô vừa rồi rõ ràng là công khai khiêu khích, nào có đánh lén nha!

“Cô cố ý di dời lực chú ý của tôi, còn nói không có?” chân dài hắn nhảy qua, bàn tay to đem cô lao tiến vào trong lòng.

Nhưng mà lần này hắn thông minh lấy bàn tay to kiềm chế hai tay của cô, làm cho hai tay cô cao qua bả vai, lại để cho cô dựa lưng về phía lan can ban công, mặt khác tay kia tách đùi cô ra, làm cho cô rất không thực nữ vượt qua trên thắt lưng của hắn

“Anh...” toàn thân cô bị hắn áp chế, căn bản không thể tùy ý lộn xộn. “Anh mới là tiểu nhân hèn hạ, mau thả tôi ra!”

“Xuyết!” tuần nhan hắn tiếp cận khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, híp đôi ngươi trừng mắt cô. “Cô muốn khiến ọi người chú ý sao? Tôi thì không ngại nhiều người tới thăm chuyện tốt của tôi cùng cô...”

Lê Hưng Hưng oán hận trừng mắt Nguyên Tác Hạo, chỉ kém không há mồm cắn hắn, để báo mối hận trong lòng.

“Em gái nhỏ, tôi đã nói cho cô biết, sử dụng bạo lực là không đúng?” hơi thở của hắn phun ở trên mặt của cô, nhìn cánh môi thủy lượng của cô, khiến cho hắn có một loại rung động.

Cô giống như một loại trái cây ngọt ngào, đang phát ra mùi hương mê người

“Tôi không phải em gái nhỏ” Lê Hưng Hưng gầm nhẹ, cánh môi thủy lượng khe mở khe đóng. “Tôi hai mươi ba tuổi, đã trưởng thành!”

Trưởng thành?! Nguyên Tác Hạo khiêu mi, trong mắt nổi lên tà khí. Vậy hắn liền khỏi phải cùng cô khách khí! (tiểu MT: Đọc truyện này dạy cho chúng ta một bài học là đừng bừa bãi nói ra tuổi thật của mình =]])

Nguyên Tác Hạo cúi đầu đem môi mỏng in lại bờ môi thủy lượng của Lê Hưng Hưng, che khuất đi môi anh đào quật cường, hung hăng gặm nhấm môi cánh hoa của cô.

Cô căn bản không nghĩ tới hắn sẽ ra một chiêu này, mở to đôi mắt đẹp nhìn hắn.....

Lê Hưng Hưng lớn đến từng này, nụ hôn đầu tiên duy trì hơn hai mươi ba tuổi ở tối nay liền biến mất!

Hơn nữa người đàn ông đoạt đi nụ hôn đầu tiên của cô, ngay cả họ của hắn là gì, gọi là gì cũng không biết, cứ như vậy không công mất đi nụ hôn đầu tiên.....

Đáng giận! Khi cô lấy lại tinh thần, đầu lưỡi Nguyên Tác Hạo đã cạy ra cánh môi cô, thăm dò vào trong miệng của cô, hấp thu nước bọt trong miệng cô, gây xích mích trong môi của cô, dùng sức mút lấy đầu lưỡi của cô.

“Ừm” tên khốn khiếp này tại sao có thể hôn cô? Lê Hưng Hưng mất hứng uốn éo người.

Thật không may, cô uốn éo nhích người lại, hai chân liền đụng chạm qua nửa người dưới của hắn, làm cho hắn thật sự giống một đầu dâm thú, thăm nghĩ ở hiện trường xâm phạm cô.

Chính là hắn không được, hắn là cái người văn minh, không thể cứ như vậy ăn cái cô gái không biết trời cao đất rộng này!

Hắn thăm nghĩ chinh phục cô! Nguyên Tác Hạo đem hai tay của cô kéo lên cao, chống đỡ ở đỉnh đầu của cô, một tay kia cầm cái mông rất tròn ngạo nghễ uốn lên của cô.

“Ừ...ah ha...”

Nụ hôn của hắn càng lúc càng ôn nhu, càng lúc càng khiêu khích, làm lý trí của cô cơ hồ mau bị hắn hút đi, không nghĩ tới bàn tay to của hắn còn không quy củ ở bên eo của cô chu du khắp nơi.

Một hồi lâu, môi của hắn mới rời đi môi cánh hoa của cô. Nhìn đôi môi bị hắn hôn đến vừa đỏ vừa sưng, hắn quả nhiên có phản ứng đối với cô?!

Chẳng lẽ thực bị cô nói trúng, hắn thật sự là một đầu dâm thú?

“Buông” Lê Hưng Hưng bị hôn đến có chút chật vật, hai má đỏ đỏ. “Anh là đồ dâm thú không biết xấu hổ, nếu không buông, tôi sẽ gọi người!”

Hắn nhún nhún vai, dù sao đối với cô trừng phạt cũng đủ rồi, vì thế liền buông thân thể của cô ra.

Chỉ thấy cô giống một con mèo nhỏ bị kinh hách, trước mặt hắn vội vội vàng vàng rời đi, bày ra tư thế muốn đánh nhau.

“Hắc” hắn vẫy vẫy tay, một bộ dáng không sao cả. “Nếu ban nãy không phải cô đánh lên tôi, cô cho rằng cô có thể thắng được tôi?”

Hắn ở nói bóng gió, nháy mắt nhìn cô.

Lê Hưng Hưng cắn cánh môi sưng đỏ, một bộ biểu tình bị khuất phục. “Lầu sau tôi gặp lại anh, tôi khẳng định chặt mệnh căn của anh!” để lại những lời nói này, cô liền thở phì phì lôi kéo váy rời đi.

Đáng giận, nụ hôn đầu của cô bị đoạt đi rồi! Ô ô..... Cô lớn như vậy, còn không có bị khi dễ qua như vậy.

Lần sau nếu gặp lại hắn, cô khẳng định dùng lực đánh như từ cái đầu dâm thú kia!

Mà Nguyên Tác Hạo hút một hơi thuốc lá, nhìn bóng lưng Lê Hưng Hưng đang rời đi. Bởi vì cô, hắn cảm thấy yên hội hôm nay hình như cũng không nhàm chán.

Thậm chí, hắn cư nhiên chờ mong cùng cô gái nhỏ kia gặp mặt lại một lần.....

2. Chương 2

Trong lòng hận không ngừng, khó tiêu!

Lê Hưng Hưng “Phanh!” ném ra một cú, cầm đệm ngăn trở khuỷu tay cùng mặt đồng môn sư huynh, dáng người 170 cm, thiếu chút nữa đã bị một cú này đánh bay ra ngoài.

“Oa, sư muội” Trần Kim Đất cảm giác hai tay tê rần, may mắn hắn còn mang mũ bảo hộ đầu. “Sư muội hôm nay ăn phải thuốc nổ à?” giống một con gấu tràn ngập sức lực sắp bùng nổ.

Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú của Lê Hưng Hưng giống như viết bốn chữ “Người lạ chó gần” thật to.

Cô rất khó chịu! Từ sau khi tham gia hôn lễ của chị cả, trong lòng của cô liền dề lên một khối đá lớn tên là “Khó chịu”, làm cho cô thầm nghĩ muốn tìm người đánh nhau để phát tiết thù hận.

Thật sự là khó chịu tới cực điểm a! Lê Hưng Hưng nâng chân trái lên, hưng hăng hướng tới bao cát là Trần Kim Đất đá bay đi, lực đạo kia làm cho hắn thiếu chút nữa không đỡ được.

Hôn lễ đã qua ba ngày rồi, môi cánh hoa của cô tựa hồ còn lưu lại hương vị cùng độ ẩm của dâm thú, cho dù có thoa lên bao nhiêu son dưỡng môi có mùi vị khác nhau cũng như cũ không thể che giấu hơi thở của hắn.

“Sư muội” Trần Kim Đất khóc thét một tiếng, má trái bị khéo léo bàn chân đá trúng.

“Ô” kế tiếp bụng dưới lại bị chân phải đá trúng, mạch máu Trần gia thiếu chút nữa bị đoạn tuyệt.

“Các người nhìn cái gì? Cùng nhau xông lên đánh với tôi!” Lê Hưng Hưng giống như trái ớt nhỏ, tròng mắt nhìn mấy sư huynh đệ đồng môn đứng ở phía xa xa kia.

Tất cả các sư huynh đệ đều sờ sờ cái mũi, không người nào dám tiến lên cùng cái đầu sư tử này đánh nhau.

“Các người như thế nào nhút nhát như vậy?” Lê Hưng Hưng tức giận đến đấm ra một cú đánh móc, hướng cầm dưới Trần Kim Đất vung lên. (TiểuMT: ôi chị này thật đáng sợ, tội anh Trần Kim Đất quá)

Trần Kim Đất ngay lập tức nằm ngã trên mặt đất không nhúc nhích, ô..... Hắn không nghĩ sẽ cùng cô gái bạo lực đánh nhau đâu!

Lê Hưng Hưng thấy không có ai cùng cô đánh nhau, trong lòng tức giận khó tiêu, vì thế tiến lên tìm kiếm đối thủ.

Cú đấm trái vừa ra, Lý Mỗ vừa bái sư không lâu ngã xuống đất không dậy nổi.

Cú đấm phải vừa ra, đại sư huynh kế tiếp lui về phía sau vài bước, “Phanh!” một tiếng, giống nhau ngã xuống đất không dậy nổi.

Chân trái đá bay, chân phải đi theo đá bay, đại hán(*) lần lượt liên tiếp quỳ rạp trên mặt đất. (TiểuMT: Woa, ta cũng mún như Hưng Hưng tỷ nga~!)

(*) những tên cao to

Không có cách khác, khi đối mặt với gấu đánh bất ngờ như vậy, đối sách tốt nhất của bọn họ chính là giả chết!

Không đến mười phút, bên trong đạo quán xác chết khắp nơi, mỗi người ngã xuống, sẽ chết nằm lỵ trên mặt đất không chịu đứng lên, chờ đợi Lê Hưng Hưng hết giận.

“Hừ, các người quá yếu đi!” Lê Hưng Hưng dường như đánh không đã nghiền, tròng mắt một đám sư huynh đệ không ra gì.

Lúc này sư phụ đạo quán Dương Bá Quyền đi tới, vừa thấy nhóm đồ đệ của mình tất cả đều nằm trên mặt đất, nét mặt già nua hét ra sững sờ.

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Dương Bá Quyền nhìn phơi thây trên đất, lại nhìn đến Lê Hưng Hưng phụng phịu, biết tất cả đồ đệ giả chết trên đất đều là kiệt tác của Lê Hưng Hưng

“Con đang thay người huấn luyện đám đồ đệ không ra gì a!” Lê Hưng Hưng bĩu môi, không hề có một tia áy náy. “Người nhìn bọn họ đi, cú đấm của người người đều không có lực, con một đám liền giải quyết bọn họ, xem ra bọn họ phải huấn luyện thật nhiều”

Trần Dương Bá Quyền xuất hiện ba gạch hắc tuyến, không chỉ nói đám đồ đệ kia, lấy thân lão già này cùng Lê Hưng Hưng đánh một trận, chỉ sợ cũng không thể chiến thắng cô!

Cô bầm sinh có thần lực, rất bạo lực giống như gấu, nắm đấm của cô khi xuất ra căn bản không lưu tình, chiêu thức đối phó với cô chỉ có giả chết.

“Hưng Hưng a” Dương Bá Quyền cười gượng vài tiếng. “Con xuống tay nhẹ một chút a! Cuộc thi đấu tại khu vực sắp diễn ra, con đừng xuống quá nặng tay, làm bọn họ không thể ra trận thi đấu”

“Hừ” Lê Hưng Hưng bất mãn chu cái miệng nhỏ nhắn, bộ dáng thật đúng là cực đáng yêu. “Con nào dám đem đồ đệ bảo bối của cha nuôi đánh trọng thương? Chỉ là xem bọn họ lơ lửng quá lâu rồi, đánh một trận, làm cho bọn họ hoạt động gân cốt”

“Rõ ràng mới vừa rồi sư tỷ đã nghĩ đánh chết chúng ta...” một cái sư đệ muốn chết ngẩn mặt lên, đáng thương mà nghĩ kiện Lê Hưng Hưng.

“Rắc” một tiếng, Lê Hưng Hưng một chân đạp lên sư đệ không biết sống chết cùng lắm miệng, kéo kéo lại bộ đồng phục trắng tinh trên người, mắt nghiêng, nghiêm ngặt nhìn đến một mảnh phơi thây.

“Không vui liền đứng lên cùng tôi đánh a, giả chết còn muốn kiện trạng?” Cô gầm nhẹ một tiếng, mỗi người cũng nhin không được tròng mắt hướng tới cái sư đệ mới tới.

Dương Bá Quyền nhìn con gái nuôi huyết khí phương cương, khí thế muốn tìm người đánh nhau, vì tránh cho cô hủy đi võ quán, vội vàng trấn an cô.

“Cha nói Hưng Hưng, sư mẫu con vừa mới đang tìm con, nói hầm canh bổ cho con, bây giờ muốn con đi nếm thử” Ông đem Lê Hưng Hưng đẩy tới cửa võ quán. “Con cũng biết sư mẫu rất thương con, nhanh lên đi tìm sư mẫu, đừng làm cho sư mẫu con đợi lâu.....”

“Nhưng là” Lê Hưng Hưng quay đầu, nhìn một đám thương binh tàn tướng. “Không có người nào cùng bọn họ luyện tập.....”

“Ngoan, giao cho cha” Dương Bá Quyền vỗ bộ ngực. “Ngày mai con hãy tìm bọn họ để kiểm tra, không phải được rồi sao?”

“A” tiếng buồn bã của thương binh tàn tướng nổi lên bốn phía, còn đánh a?

Lê Hưng Hưng mất hứng hừ một tiếng. “Được rồi! Ngày mai con sẽ kiểm tra” nói xong, liền tiêu sái rời đi võ quán.

Gấu con vừa rời khỏi, tất cả những người đàn ông đang giả chết trên mặt đất liền bò dậy.

“Những thằng nhóc không ra gì, người người cũng chỉ biết giả chết” Dương Bá Quyền lập tức thưởng mỗi người bọn họ một cái tròng mắt. “Các người nghĩ Hưng Hưng đi rồi sẽ không còn chuyện gì sao? Ngày mai cô ấy sẽ đến đây để kiểm tra, còn không mau luyện tập!”

Một con gấu đi rồi, một lão hồ ly đến đây, trong võ quán lại bắt đầu nổi lên tiếng buồn bã từ bốn phía.

Lê Hưng Hưng uống xong canh gà sư mẫu hầm, tức giận rút cuộc tan đi không ít, mắt thấy thời gian cũng không sớm, cô thay cho võ phục, cùng sư mẫu nói lời từ biệt, liền đeo lấy túi xách chuẩn bị về nhà.

Tuy rằng thời gian đã là ban đêm – mười giờ, nhưng mà cô vẫn không hề sợ một mình đi trong con hẻm nhỏ vào ban đêm, bởi vì chỉ cần xuyên qua mấy con phố chính là nhà cô.

Queo vào một cái ngõ nhỏ, mắt nhạy bén nhìn thấy phía trước ngọn đèn đường có hai thân ảnh giao triền với nhau.

Cô híp lại con người đen nhìn chăm chăm vào hai cái thân ảnh, phát giác cảnh tượng này có chút quen thuộc, tựa hồ ở nơi nào xem qua.

“Đừng nên làm như vậy!” thanh âm kiều mỹ của cô gái vang lên trong màn đêm.

“Không cần?” thanh âm của người đàn ông trầm thấp giống như đàn violon dễ nghe, đáp lại thanh âm yêu kiều của cô gái. (tiểu MT: Ghét anh này quá, lúc nào hành sự của anh đều bị chị Hưng Hưng nhìn thấy)

Ừ? Lại là đang biểu diễn sao? Cảm giác..... Còn đây quen thuộc a! Lê Hưng Hưng lặng lẽ tới gần bọn họ, xuyên thấu qua ánh sáng đèn đường, thấy rõ diện mạo của người đàn ông.

Gi? Lê Hưng Hưng hé ra cái miệng nhỏ thật là lớn, tức giận trong lòng dần dần tăng lên. Lại là cái dâm thú chết tiệt kia, dám xuống tay tại khu vực gần nhà cô? Cô xoa tay, mở ra bước đi hướng về phía trước.

“Dâm thú, hôm nay tôi sẽ thay trời hành đạo, miễn cho con gái đáng hoàng bị tên đồi bại như anh làm hỏng!”

Lê Hưng Hưng hô to một tiếng, xông lên trước đá vào chân của người đàn ông, tiếp theo lấy khuỷu tay đánh về phía bụng của hắn, bất đắc dĩ lại bị bàn tay của hắn bắt lấy.

“Người...” Nguyên Tác Hạo quay đầu lại, vừa thấy được khuôn mặt Lê Hưng Hưng, miệng vốn đang muốn chửi người toàn bộ liền đứng lại ở trên đầu lưỡi. “Thế nào lại là cô?”

“Anh, đồ dâm thú không biết xấu hổ, bàn tay dâm uế dám mò tới khu vực của tôi?” cô không nói hai lời, cầm lấy ba lô hướng tới trên người của hắn đập.

Dâm thú?! Nguyên Tác Hạo cảm thấy cực kỳ vô tội, hắn rõ ràng là đưa bạn gái về nhà, chính là trước khi đi kissbye một cái, đã bị cô gái này nói hắn trở thành dâm thú?

“Này, cô là ghen tỵ tôi cùng những cô gái khác à sao?” Nguyên Tác Hạo bắt lấy tay nhỏ bé của Lê Hưng Hưng, lạnh lùng nhìn nàng. “Tôi cùng bạn gái tôi nói lời từ biệt, mắc mớ gì tới cô?”

“Anh lại nói dối! Xem tôi đánh chết cái dâm thú không biết xấu hổ như anh” tuy rằng hai tay Lê Hưng Hưng bị hắn kiềm chế, nhưng hai chân cũng sống chết đạp hắn.

“Nguyên tiên sinh, em nghĩ em nên về trước” cô gái một bên gặp Lê Hưng Hưng cãi lộn, sợ sẽ chọc cho người bên ngoài đến vây xem, vì danh dự của mình suy nghĩ, cô phải giữ bí mật chuyện mình cùng Nguyên Tác Hạo quan hệ, dù sao trên người cô còn có hôn ước.

Nguyên Tác Hạo gặp bạn gái xinh đẹp chạy như bay, biểu tình trên mặt khó coi đến cực điểm. Chết tiệt! Hắn tán tỉnh cả buổi tối, mục đích muốn cùng cô lên giường, kết quả tâm huyết cả một buổi tối liền mất trắng. (tiểu MT: Đá chết anh, tên dâm thú này, ừ)

“Vì cái gì mỗi lần cô vừa xuất hiện, đều quấy rầy chuyện tốt của tôi?” Hắn hôm nay thật vất vả đem các công việc làm hết, muốn hoàn toàn giải phóng một chút, lại bị Lê Hưng Hưng quấy rầy kế hoạch của mình.

“Cái gì gọi là quấy rầy chuyện tốt của anh? Anh rõ ràng đã cưỡng bạo cô gái kia!” Lê Hưng Hưng dám đem trắng nói thành đen.

“Tiểu thơ, cô có thấy hay không quá buồn cười? Chúng ta gọi cái này là yêu nhau!” Nguyên Tác Hạo đem Lê Hưng Hưng giam cầm trong lòng chính mình, làm cho cô bối rối chống đỡ tựa vào trên vách tường.

“Cô ta rõ ràng kêu không cần! Anh không biết khi con gái kêu “Không cần”, ở trên pháp luật đủ để kết án tội cưỡng bạo sao?” Lê Hưng Hưng không vui vẻ trừng mắt Nguyên Tác Hạo.

Tuần nhan hắn cách cô thật là gần, trong đôi mắt ửng có tức giận. “Tiểu thơ, cô là xử nữ sao? Chẳng lẽ cô không rõ có khi con gái kêu “Không cần”, thật ra là một ý tứ khác chính là “Đừng có ngừng” sao?”

Lê Hưng Hưng cắn cắn môi, hai má thêm một chút đỏ hồng. “Ai..... Ai là xử nữ a?”

Thấy cô thẳng thắn phủ nhận, vừa thấy bộ dáng cô như vậy, chỉ dám uông uông uông(*) sửa loạn, nhưng cũng không dám hành động thực tế hơn.

(*) tiếng chó sủa, như gâu gâu chẳng hạn.

“Nếu cô không phải là xử nữ, vì sao lại lặp đi lặp lại, và một lần nữa cản trở chuyện tốt của tôi?” hắn híp mắt, dựa thật gần vào cô.

“Tôi nào có cản trở chuyện tốt của anh?” Lê Hưng Hưng uốn éo người, bởi vì hơi thở của hắn mà tim có vẻ đập hỗn loạn.

“Không có sao?” hắn lấy đùi tách chân nhỏ của cô ra “Cô dám nói cô không có quấy rầy chuyện tốt của tôi?”

Chẳng biết tại sao, hắn khế dựa gần cô, cả người cô liền trở nên quẫn trí, thậm nghĩ mau rời đi trước mặt của hắn. “Anh mau thả tôi ra!”

“Tôi làm sao biết thả cô ra, lần sau cô có lại thêm một lần phá hư chuyện tốt của tôi?” hắn nhìn chằm chằm vào biểu tình bất an của cô. Thì ra tiểu mèo hoang này cũng có thời điểm bất an? Cái này thật thú vị.

“Anh rõ ràng chính là một con dâm thú.....” Lê Hưng Hưng khế cắn cánh môi, hai má hiện lên ửng đỏ.

Chân dài của hắn luôn luôn tại bắp đùi lúc này của cô cọ sát a? Cô muốn đẩy hắn ra, bắt đắc dĩ thân thể hắn quá mức cao lớn, lại bị hắn hoàn toàn áp chế, căn bản không có biện pháp chống cự.

“Còn nói tôi là dâm thú?” Nguyên Tác Hạo cố ý dùng đầu gối của mình chống đỡ ở giữa hai đùi của Lê Hưng Hưng, như có như không đụng chạm tam giác ở giữa bí mật hoa viên.

“Buông” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lê Hưng Hưng đỏ bừng. “Nếu không buông ra, tôi sẽ lớn tiếng gọi người đến!”

“Như thế nào? Cô không phải thực yêu động tay động chân? Như thế nào hiện tại chỉ biết khua môi múa mép?” Nguyên Tác Hạo không có ý tốt đem bàn tay to đặt ở trên eo của Lê Hưng Hưng

“Anh” không biết xấu hổ, dám sàm sỡ cô?

“Như thế nào? Có muốn thử một chút hay không? Tôi cam đoan sẽ làm cô dục tiên dục tử(*).....” thanh âm thực mê người của Nguyên Tác Hạo ở bên tai Lê Hưng Hưng nhẹ nói, phảng phất như ác ma đang dụ hoặc lấy phạm nhân(**).

(*) sung sướng cả tinh thần lẫn thể xác, (**) người bình thường

Cô cắn môi cánh hoa, bảo trì thanh tĩnh ĩnh, sau đó há miệng hung hăng cắn gương mặt của hắn một cái. Hắn kêu đau một tiếng, hai tay buông lỏng sự kiềm chế đối với cô, vốn định thưởng hắn một đập, nhưng mà để an toàn chính mình, cô quyết định trước rời đi mới là vẹn toàn.

Nguyên Tác Hạo xoa hai má tuần mỹ, nhìn bóng lưng chạy trốn của Lê Hưng Hưng, cánh môi nhịn không được nhếch lên.

Tốt lắm, cô gái này làm hắn tức giận! Hắn thề lần sau gặp đến cô, không lột da của cô là không được!

Từ khi gặp được đầu dâm thú kia ở trong ngõ hẻm, Lê Hưng Hưng cũng không dám đi ngõ hẻm kia nữa, luôn đi mới vòng mới trở lại nhà của mình.

Đáng giận! Cô nghĩ đến sẽ gặp lại hắn, chỉ có thể hung hăng đem hắn đánh bẹp dí, thậm chí giống như một cái lon, có thể thuận tay ném vào thùng rác. Nhưng là cô sai lầm rồi, ngược lại cô còn bị sỉ nhục một cách thật thảm.

Đêm nay, sau khi từ vũ quán rời đi, Lê Hưng Hưng dọc theo đường đi liền nhìn chung quanh, chỉ sợ gặp được cái sắc lang kia!

Nhưng mà, cô thề, lần sau để cô gặp được hắn, cô nhất định phải hung hăng đánh bẹp dí cái mũi của hắn!

Đồng thời đang lúc Lê Hưng Hưng nghĩ như vậy, mặt cô đột nhiên đánh lên một bức tường người, làm cô không thể không dừng bước lại.

“Đi đường không nhìn đường sao?” Lê Hưng Hưng cau mày ngẩng đầu, chuẩn bị thật tốt mắng cái người trước mặt một chút, nhưng vừa thấy diện mạo của đối phương, cô ngừng thở, lui ra phía sau vài bước.

“Anh, anh, anh.....”

“Tôi có họ tên, Nguyên Tác Hạo” đúng vậy, đúng là oan gia cô không muốn gặp lại nhất Nguyên Tác Hạo.

“Anh muốn làm gì?” Lê Hưng Hưng bày ra tư thế muốn đánh nhau, tưởng đe dọa được bước đi đang tiến về phía trước của hắn. Cho đến lúc này, cô mới biết được hắn họ gì, gọi là gì.

Nguyên Tác Hạo híp con mắt nhìn Lê Hưng Hưng. “Tôi chờ cô vài ngày rồi, xem ra mỗi ngày cô đều đi đường vòng về nhà, không đi lại ngõ hẻm kia nữa?”

“Anh kệ tôi!” Lê Hưng Hưng bắt mãi trả lời. “Anh rốt cuộc muốn làm gì?”

“Lê Hưng Hưng, con gái thứ hai của Lê gia” Nguyên Tác Hạo dựa vào trên vách tường, tự tiện châm một điếu thuốc, tuyên bố thân thế của cô một cách thuộc lòng “Năm nay hai mươi ba tuổi, sinh viên, là quán quân TeakwonDo của khu vực”

“Anh” Lê Hưng Hưng mím môi, không nghĩ tới hắn lại biết được lai lịch của cô. “Anh làm sao mà biết?”

“Lấy bối cảnh của tôi, muốn điều tra một người không phải là điều khó khăn” Nguyên Tác Hạo liếc mắt Lê Hưng Hưng một cái. “Nhìn dáng vẻ của cô, vừa mới rời đi võ quán?”

“Liên quan cái rắm gì tới anh” Lê Hưng Hưng phun một tiếng. “Tránh ra, bọn tiểu thư phải về nhà!”

Ngay tại lúc cô đi ngang qua hắn, lại bị cánh tay dài của hắn lôi kéo, cô một cái không đứng vững, ngã vào trong ngực của hắn.

Hắn cúi đầu nhìn cô “Cô còn muốn chạy?”

“Anh cuối cùng muốn làm gì!” cô tức giận vù vù trừng mắt hắn. “Cẩn thận tôi đánh nát cái lỗ mũi của anh”

“Cô yêu sử dụng bạo lực như vậy sao?” hắn híp mắt, cô gái nhỏ phát triển không vượt bậc này cũng dám khiêu khích hắn?

Cô không có trả lời, tay nhỏ bé chuẩn bị đánh về phía cằm đẹp của hắn, nhưng động tác của hắn vĩnh viễn đều so với cô mau hơn một bước, đúng lúc đỡ lấy nắm đấm công kích.

“Không ai nói cho cô biết, thực nữ không thể đối với đàn ông động tay động chân sao?” bàn tay to của hắn cầm lấy tay nhỏ bé của cô, làm cho cô vấp ở trong lòng ngực của hắn, không thể thoát thân.

“Họ Nguyên kia, mau thả tôi ra! Bằng không tôi sẽ không nương tay...” cô liếc mình giãy dụa, nhưng chính là không có biện pháp vùng vẫy khỏi hắn.

Đang lúc hai người dây dưa không rõ, đột nhiên một chút ánh sáng soi lên trên người bọn họ.

“Tiểu thư, cần tôi hỗ trợ sao?” một gã cảnh sát của khu vực cầm đèn pin chiếu hướng bọn họ.

“Tôi.....”

“Thật xin lỗi, tôi cùng bạn gái của tôi nổi lên một chút tranh chấp” Nguyên Tác Hạo lộ ra một loạt hàm răng trắng nõn. “Đơn giản là tôi không muốn tiến đến khách sạn trong này để thuê phòng”

“Anh nói bậy cái gì đó” cô trừng mắt hắn, hắn dám lấy trình tiết của cô ra đùa giỡn sao?

Cảnh sát khu vực liền dùng đèn pin trên tay chiếu chiếu bọn họ, lại chiếu chiếu vào chiều dài phía sau bọn họ. “Như vậy à? Nhưng mà trên đường lôi lôi kéo kéo vô cùng khó coi, anh hắn là phải thỏa mãn tiểu thư mới đúng!” (tiểu MT: Chết mất, ahahaha)

“A.....” Nguyên Tác Hạo vẽ mặt bưng bình đại ngộ. “Đúng vậy, khả năng gần đây tôi thường hay phớt lờ cô ấy”

Bọn họ..... Đang nói cái gì à? Lê Hưng Hưng không hiểu đối thoại của bọn họ, chính là giận dữ trừng mắt Nguyên Tác Hạo.

“Bảo bối, anh biết gần nhất anh vắng vẻ em rồi. Đi thôi, hôm nay anh nhất định sẽ ôn nhu đối đãi với em, cho em một cái buổi tối khó quên” hắn lộ ra một cái mê người tươi cười, sau đó cứng rắn ôm bên eo của cô, xoay người tiến vào cửa lớn trước mặt. (tiểu MT: Vì anh Hạo đang diễn kịch, nên ta thay đổi cách xưng hô một chút)

“Không.....” không phải như vậy! Lê Hưng Hưng đang muốn kêu to, lại bị Nguyên Tác Hạo che cái miệng nhỏ nhắn, cùng hắn đang tiến vào khách sạn cao cấp tên là “Mỗi đêm mùa xuân”

Cứu mạng a

Trong lòng Lê Hưng Hưng đang ở dùng sức hò hét, nhưng phát không ra một chút thanh âm.

“Chúc hai người có một đêm tốt đẹp” cảnh sát khu vực cùng bọn họ phát phát tay, còn chúc phúc bọn họ.

Tuổi trẻ thật tốt, một khắc xuân tiêu đáng giá ngàn vàng a!

3. Chương 3

Đáng giận, cô nhất định phải giết chết cái người đàn ông trước mặt, hai mắt Lê Hưng Hưng bốc lên ngọn lửa, nếu không phải cô bị kiềm chế, cô sớm thoát đi bên cạnh của hắn.

Mà đang lúc Nguyên Tác Hạo thật sự mang theo Lê Hưng Hưng đi thuê phòng, nhìn biểu tình phòng bị của cô liếc mắt một cái, hắn nhìn không được bật lên tiếng cười.

“Anh, anh, anh.....” Lê Hưng Hưng tức giận đến ngay cả nói đều nói không tốt, lấy một đôi tròn mâu trừng mắt hắn.

“Tôi như thế nào?” Thân thể cao to của Nguyên Tác Hạo chống đỡ ở trước cửa phòng, chỉ cần đánh ngã hắn, mới có cơ hội rời đi khách sạn.

“Tôi muốn báo cảnh sát, kiện anh dám bắt cóc tôi” Lê Hưng Hưng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, khi cô cầm lấy di động, lại ngoài ý muốn phát hiện hắn tinh táo dị thường.

“Cô thử gọi xem!” ngữ khí của hắn bình thường, nghe không hiểu tâm tình của hắn.

Nhưng mà đã thấy hắn bước ra chân dài, thân hình cao 1m85 vừa tiếp cận cô, có vẻ có điểm áp bách.

Cô bất an lui ra phía sau từng bước, đã quên động tác kế tiếp của chính mình, cũng đã quên phải chạy trốn ra khỏi trước mặt hắn.

“Anh..... Anh đừng đến gần nữa, bằng không tôi sẽ đánh anh bẹp dí!” Lê Hưng Hưng vùng nắm đấm.

“Cô có năng lực kia sao?” Nguyên Tác Hạo vươn bàn tay to, rất nhanh liền chế phục gấu con chỉ biết sử dụng bạo lực. “Cô vẫn nghĩ tôi là quả hồng mềm?”

“Buông ra!” Lê Hưng Hưng muốn sử ra đá bay, bất đắc dĩ vì thân thể của Nguyên Tác Hạo cúi xuống, cô một cái không đứng vững ngã xuống, thực chuẩn xác bị hắn đặt ở trên giường mềm mại.

“Cô, đưa con gái bóc đồng này, cô nghĩ rằng tôi và cô sẽ ở tình huống này đánh tiếp sao, mọi việc sẽ thêm một lần tái diễn sao?” Nguyên Tác Hạo híp con ngươi nhìn mặt trái xoan của Lê Hưng Hưng. Rõ ràng có khuôn mặt đáng yêu như thế, vì cái gì hành vi khi biểu hiện ra, lại khác biệt đến một trời một vực?

“Nếu anh không tiếp cận tôi, giữa chúng ta cũng sẽ không phát sinh ra bất kỳ chuyện gì cả” hai tay của cô bị hắn đè chặt, đôi chân nhỏ cũng bị chân dài của hắn áp chế, căn bản không có biện pháp đứng dậy.

Lúc này cô mới hiểu được, thì ra khí lực của đàn ông cùng phụ nữ lại chênh lệch như vậy.

“Tôi không cần tiếp cận cô?” hắn cười lạnh một tiếng. “Tôi nói Lê tiểu thư, nếu không phải cô nhiều lần xuất hiện ở trước mặt của tôi, tôi cũng sẽ không tìm cô để gây phiền toái!”

Hay nói giỡn, cô quấy rầy hắn nhiều lần như vậy, thậm chí mỗi lần gặp mặt liền đối với hắn sử dụng bạo lực, làm cho tự tôn đàn ông của hắn bị tổn hại nặng.

“Cô vì sao phải tìm tôi gây phiền toái” cô vẫn là không hiểu nổi vì cái gì hắn phải đối đãi như vậy với cô.

Hắn hít mắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn của cô, lồng ngực của hắn đè nặng ngực mềm mại của cô, sự mềm mại xuyên thấu qua vải dệt, truyền tới hắn cảm quan.

“Tiểu thư, là cô tìm tôi phiền toái đi?” hắn nheo lại con ngươi đen, hô hấp phun tại trên mặt của cô.

“Tôi tìm anh phiền toái?” cô kháng nghị gầm nhẹ. “Hôm nay rõ ràng là anh tới ngăn chặn tôi đấy!”

Hừ, chỉ còn có vài con đường, kết quả vẫn bị hắn nhìn thấy, thực xui xẻo!

“Chúng ta cũng nên tính toán sổ sách một cái” hắn cố ý đem tuần nhan chuyển qua khuôn mặt nhỏ nhắn của cô. “Nếu không phải sự xuất hiện của cô, phụ nữ của tôi cũng sẽ không một người tiếp đến một người bỏ chạy!”

“Đâu có chuyện liên quan gì tới tôi!” Cô trừng mắt hắn, bất mãn trả lời. “Rõ ràng chính là anh không thể thỏa mãn phụ nữ của mình, như thế nào đổ hết tội lên trên người của tôi?”

Hắn hít mắt, cô gái nhỏ này muốn khiêu khích hắn?

“Cô còn dám nói? Mỗi lần tôi muốn cùng phụ nữ ân ái, đều là cô đột nhiên nhảy ra!” hắn hừ một tiếng, cô gái nhỏ này còn dám đồng dạng nói cùng cô không có quan hệ? “Món nợ này không tìm cô tính, thì tìm ai tính?”

Lê Hưng Hưng bất an giãy dụa, trốn to một đôi mâu tròn của mình. “Ai bảo anh giống tượng đầu dê thú, tùy thời tùy chỗ cũng có thể động dục.....”

Hắn thật đáng ghét! Dám đè nặng trên người của cô....thật nặng!

Hô hấp của hắn phun ở trên người của cô, hơi thở nam tính của xông vào mũi, làm cho cô cảm thấy có chút khô nóng, hơn nữa lồng ngực của hắn còn đặt ở bộ ngực của nàng, mỗi khi hắn hô hấp một chút, sẽ áp bách đến cô, làm cho cô muốn tránh nhưng lại không có biện pháp.

“Luôn miệng nói tôi là dê thú.....” hắn khàn khàn nói, đem hai tay của cô giơ cao khỏi đầu.

“Người muốn làm gì?” cô phát hiện biểu tình trên mặt hắn có biến hóa, tựa hồ chọc giận hắn.

Nguyên Tác Hạo không có trả lời, lấy một tay kia cởi bỏ dây lưng trên quần, sau đó dùng sức buộc chặt hai tay của cô.

“Nguyên Tác Hạo, cái tên điên này” Lê Hưng Hưng hét lớn một tiếng. “Cuối cùng anh muốn làm gì?”

Cô cùng hắn mới gặp mặt vài lần, hắn liền đối với cô làm ra chuyện phi lễ như vậy, nếu không phải khí lực của cô đánh không lại hắn, cô sớm đã đem hắn đánh tới răng rơi đầy đất rồi!

“Cô không phải thực chờ mong tôi trở thành dê thú sao?” Nguyên Tác Hạo gọi lên nụ cười tà ác, đem Lê Hưng Hưng cột vào cây cột trên đầu giường, tiếp theo lấy hai tay áp chế chân nhỏ lộn xộn của cô.

Hắn rút đi trên người áo khoác cùng áo sơ mi, không để ý món đó là áo sơ mi Italia hàng hiệu, làm như dây thừng buộc chặt ở hai chân của cô.

Nếu hôm nay hắn lại làm cho cô chạy trốn, ba chữ Nguyên Tác Hạo sẽ đảo ngược lại viết!

“Anh...” Lê Hưng Hưng lúc này mới giật mình Nguyên Tác Hạo là không nói đùa. “Anh muốn cưỡng bạo tôi?”

“Cưỡng bạo?” Nguyên Tác Hạo gọi lên tươi cười mê người, cúi đầu nhìn biểu tình hoảng sợ của Lê Hưng Hưng “Tôi chưa hạ lưu đến mức này, nhưng mà...đề nghị của cô, tôi sẽ suy nghĩ một chút”

“Không.....” trong mắt cô có sợ hãi, thanh âm cũng dần dần mỏng manh. “Anh..... Anh rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Hắn nhìn khuôn mặt kinh hoảng của cô, khóe miệng có ý cười. Cô gái gan dạ này cũng có lúc sợ hãi a?

“Việc tôi muốn làm thì nhiều lắm” hắn cố ý đem bàn tay to đặt ở trên gương mặt của cô, lấy ngón tay chạm đến da thịt của cô. “Giống như..... Đùa bốn cô”

Không nghĩ tới da thịt của cô bóng loáng như mỡ dê, làm cho hấn thiếu chút nữa không thể tự thoát ra được.

Đùa bỡn?! Lê Hưng Hưngthở hốc vì kinh ngạc, không rõ ý tứ của Nguyên Tác Hạo “Anh..... Những lời này là có ý tứ gì?”

Chỉ thấy Nguyên Tác Hạo cười đến giống như lưu manh, ngón tay dài như là ở trên phím đàn gảy nhẹ, chạy đến cầm của cô, sau đó trở về xương quai xanh của cô.

Tay hấn như là mang theo điện lưu, bị hấn khẽ vỗ, toàn thân cô như bị điện giật, hô hấp liền trở nên dồn dập.

“Nếu, tôi đem quần áo cô cởi sạch, cô cảm thấy như thế nào?” thanh âm Nguyên Tác Hạo trở nên khàn khàn, phảng phất thật sự biến thân làm sắc lang.

“Anh..... Anh dám?” Lê Hưng hét lên. “Anh dám chạm vào tôi, tôi, tôi liền.....”

“Cô liền như thế nào?” Hấn nhướng mày nhìn cô. “Cô cần bản bây giờ động cũng không thể động, tôi muốn làm cái gì cũng được”

“Anh.....Cho dù anh thật sự ra tay đối với tôi, sự việc qua đi, tôi sẽ không bỏ qua cho anh” cô trừng mắt hấn, nói ra lời nói độc ác.

“Nga?” hấn không bị lời nói ác của cô đe dọa, ngón tay hạnh kiếm xấu ngược lại đi vào trước ngực của cô, ở vải dệt em dịu dao động qua lại “Cô nghĩ rằng sau khi tôi đem cô ăn sạch, cô có thể làm khó dễ được tôi?”

“Tôi sẽ kiện anh!”

“Nực cười!” Nguyên Tác Hạo nhẹ xuy một tiếng. “Tôi biết tình huống của Lê gia. Nhưng là, tôi chính là người thừa kế Nguyên thị, tùy tiện nhổ một bãi nước miếng, Lê gia sẽ khó giữ được, cô thiên chân nghĩ đến pháp luật sẽ hữu dụng?”

Cô không phản bác được. Bởi vì lời nói của hấn rất đúng .

Cho dù cô đối với tình thế thương trường không hiểu, nhưng là Lê gia ở thương giới cũng coi như có chút danh tiếng, cô từ nhỏ liền chạy ở trên xã hội thượng lưu, những tin tức bất quá vẫn là chảy vào trong tai của cô.

Tựa như tập đoàn Nguyên thị, cho dù cô không biết tập đoàn này có bao nhiêu, nhưng là nghe nói qua tập đoàn Nguyên thị là vượt qua xí nghiệp nhà nước, ở Đài Loan, ngay cả chính phủ cũng nhượng bọn họ ba phần.

Đáng giận! Lê Hưng Hưng cảm giác mình bị thua một cách triệt để, nhưng là cốt khí trong người không cho phép cô cúi đầu.

Thấy bộ dáng Lê Hưng Hưng im lặng, Nguyên Tác Hạo biết cô thần phục ở dưới thế lực của hấn. Chính là, cô an tĩnh như vậy, lại làm hấn cảm thấy có chút không thú vị.

Vì thế hấn nhún vai, hai tay liền bỏ ra “Đừng nói tôi khi dễ cô, chỉ cần cô giải thích, tôi có thể không so đo với cô”

Lê Hưng Hưng nâng lên con ngươi, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch. “Tôi mới không xin lỗi!” cũng không phải lỗi của cô, vì cái gì cô phải nói xin lỗi? Hừ!

“Vậy thì xem ra, cô muốn nhận sự trừng phạt của tôi sao?” bàn tay to của hấn lần này không khách khí hướng trước ngực cô áp đi, ra tay cởi bỏ nút thắt trên quần áo.

“Không cần!” Lê Hưng Hưng hét lên.

“Đừng tưởng rằng mọi người khắp thiên hạ sẽ theo ý của cô” bàn tay to của hấn không kiêng nể gì mà nghĩ tham tiến vào trong y phục của cô.

“Được rồi, được rồi, là lỗi của tôi! Tôi nhận sai!” xuống chút nữa, trong sạch của cô sẽ khó giữ được, hơn nữa còn là không minh bạch mất đi trinh tiết. Cô không cần!

“Nói thực xin lỗi ” khóe môi Nguyên Tác Hạo có chút tươi cười.

Cô gái nhỏ này chính là thiếu người dạy dỗ, tự mình là cô gái mạnh mẽ, có thể tùy tiện cùng đàn ông đối nghịch, cũng may cô hôm nay là gặp gỡ hắn, nếu như là gặp gỡ đàn ông khác, cô đã sớm xảy ra chuyện không hay.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi” thời thế bức bách, Lê Hưng Hưng chỉ có thể giả vờ khuất phục, ăn nói khép nép nói xin lỗi.

“Bất quá cô giải thích cũng vô dụng” hắn làm bộ làm tịch, cố ý muốn trêu cô. “Bạn gái của tôi tất cả đều bị cô dọa chạy. Cô nói, cô nên bồi thường tôi thế nào?”

“Này, anh có nói lý không đó?” Lê Hưng Hưng bất mãn kêu to. “Tôi đã nói xin lỗi, anh còn muốn như thế nào nữa?”

“Tháng sau tôi vốn tính muốn dẫn một người bạn gái trong số đó trở về ẹ ta xem xét và thưởng thức, đỡ phải cho bà suốt ngày nói tôi không mang phụ nữ trở về cho bà nhìn một cái. Cho nên, cô phải giả trang làm bạn gái của tôi...”

“Đi chết đi!” Lê Hưng Hưng một ngụm phũ phật, hừ một tiếng “Tôi mới không cần.”

“Không cần?” hắn híp đôi mắt nhìn cô, từ trong túi tiền lấy ra điện thoại di động. “Cô không muốn tôi làm ra loại chuyện hèn hạ để uy hiếp cô đi?”

“Anh...” cô cắn răng, oán hận trừng mắt hắn. “Muốn chụp ảnh khỏa thân của tôi sao?”

“Quyền lựa chọn nằm ở trên tay của cô” hắn da da cười, ánh mắt trở nên ngả ngớn không thôi.

“Được rồi, được rồi!” chuyện cho tới bây giờ, cô căn bản không có lợi thế đàm phán, chỉ có thể mặc cho từ hắn đưa ra điều kiện. “Vậy anh có thể buông tôi ra chưa?”

4. Chương 4

Cô nhất định là điên rồi!

Lê Hưng Hưng đứng ngoài cửa một mình, nhưng lại mặc âu phục mình chán ghét, một đầu tóc ngắn kẹp lên đồ cài tóc.

Cô rõ ràng chán ghét trang phục như vậy, nhưng lại phải thuận phục ở dưới “Dâm uy” của Nguyên Tác Hạo, không thể không cái sự chán ghét của chính mình, mà đem chính mình làm thành thực nữ.

Mà một thân của cô, lại làm cho Lê lão cha chú ý.

Lê lão cha từ trong nhà theo dõi đến ngoài phòng, ở sau lưng con gái thứ hai đánh giá hồi lâu, cuối cùng nhìn không được mở miệng. “Hưng Hưng nha, hôm nay con ăn mặc đẹp như vậy, là muốn đi đâu sao?” Lê lão cha nhếch môi, trong mắt lóe lên ánh sáng khôn khéo.

“Không liên quan đến cha!” tâm tình của cô rất tệ, Lê lão cha còn sắp một chân vào làm gì?”

“Muốn ra cửa? Cha phái lão Trương đưa con đi” Lê lão cha không để ý thái độ của con gái, ngược lại cười đến quỷ dị.

Khó được a! Con gái thứ hai của ông cũng có bạn trai! Từ nhỏ đến lớn, con gái thứ hai này luôn nổi danh thích rước lấy rắc rối, chỉ cần trong khu vực truyền ra đánh nhau, hay sự kiện đánh người, nhất định không thể thiếu Lê Hưng Hưng nhà ông.

Cô mới trước đây ốm yếu giống như đóa hoa, nếu chăm sóc không kỹ liền bệnh nặng, bệnh nhỏ cùng nhau đến, vì để cho cô sức khỏe tốt, mới đưa cô đi võ quán học chút công phu, nào biết được thân thể của cô thay đổi tốt hơn, nhưng cá tính cũng trở nên bạo lực, sớm biết rằng như vậy mới trước đây sẽ không đưa cô đi học TaeKwonDo rồi!

Kết quả đem một cô gái thật đáng yêu, biến thành cô gái bạo lực khiến ai ai cũng sợ hãi!

“Không cần, con đang đợi người” không, phải nói là [Dâm thú]

“Chờ ai” Lê lão cha nhăn cổ hy vọng, cùng Lê Hưng Hưng chờ đợi.

“Cha thật phiền!” Lê Hưng Hưng không kiên nhẫn trừng mắt nhìn Lê lão cha “Cha vào phòng đi!”

“Có phải hay không là bạn trai? Như thế nào không giới thiệu cho cha nhận biết” Lê lão cha nheo lại một đôi mắt già nua.

“Có phải là có chuyện gì gạt cha không? Hay là hắn ta có chỗ nào không nhìn được người? Hắn gọi là gì?”

“Nguyên Tác Hạo mới không phải bạn trai của con!” Lê Hưng Hưng tức giận đến thốt ra.

Lê lão cha vừa nghe đến tên của Nguyên Tác Hạo, mặt mày già nua liền phát sáng lên.

“Nguyên Tác Hạo của tập đoàn Nguyên thị?” nga nga, con gái của ông thật không đơn giản, nhận biết được một trong các lãnh đạo kinh doanh – Nguyên Tác Hạo

“Đúng!” Lê Hưng Hưng không cam lòng trả lời, cô căn bản không muốn cùng hắn quen biết nhau.

“Hưng Hưng, con cố lên!” Lê lão cha lời nói thâm thía mà đem bàn tay to khoát lên vai Lê Hưng Hưng. “Cho dù đêm nay con không về nhà, cha cũng sẽ không trách con, tận lực cùng hắn ở bên ngoài qua đêm, không sao cả” (Tiểu MT: nhưng bác ơi, hắn là dâm thú a, sẽ ăn sạch con bác...khực, phải nói là con bác ăn sạch người ta =))

Lê Hưng Hưng liếc mắt Lê lão cha một cái “Cha không sợ con gái của cha sẽ gặp chuyện không may?”

“Con gái, con cũng đã hai mươi ba tuổi, có bạn trai là bình thường, cha sẽ không hạn chế con” lời của Lê lão cha nói cho cùng, mà trên thực tế là muốn đem con gái vội vàng gả ra ngoài.

Con gái lớn – Lê Hưng Hưng đã đẩy mạnh ra ngoài tiêu thụ, hơn nữa con rể tương lai đối với ông rất tốt, chẳng những cùng công ty ông hợp tác, khi có thời gian lại đến công ty cùng ông gặt đầu một cái, vì hân phân giải mối lo, làm cho ông không thể không cảm thán, có một con rể so với có bốn con gái còn mạnh hơn.

Lê Hưng Hưng trưng ra một cái liếc mắt, một chiếc xe thể thao màu lửa đỏ trong nháy mắt chạy nhanh đến trước mặt của cô.

Đáng ghét, ngay cả xe thể thao của hắn cũng đẹp như vậy! Cô nhún cửa kính của xe chậm rãi lùi xuống, hé ra tuần nhan vô xỉ, hơn nữa chính toét ra tươi cười.

“Hưng Hưng thân ái, em chuẩn bị xong chưa?” Nguyên Tác Hạo cười đến có điểm phá hư, nhưng vừa thấy được Lê lão cha, cũng rất lễ phép mở cửa xuống xe.

“Lê tiên sinh, khỏe!” hắn khôi phục bình thường tươi cười chân thành. “Con muốn mời Hưng Hưng đến nhà con ăn cơm một chuyến....”

“Xin cứ tự nhiên, xin cứ tự nhiên” Lê lão cha hận không thể đem nữ nhi đẩy mạnh tiêu thụ ra ngoài, vì thế vội vàng đem Lê Hưng Hưng đẩy hướng đến trong lòng Nguyên Tác Hạo.

“Cha, người...” nào có người làm cha nào đem con gái đưa đến miệng cạp đâu.

“Con nhất định sẽ chăm sóc Hưng Hưng thật tốt” Nguyên Tác Hạo rất lịch sự vì Lê Hưng Hưng mở cửa xe, vừa đầm vừa xoa mà đem cô đưa vào trong xe.

“Không sao, nếu chơi quá muộn, cũng không cần vội vã đưa trở lại” Lê lão cha đối với Nguyên Tác Hạo càng xem càng vừa lòng, nếu Nguyên Tác Hạo là con rể ông, về sau ông có thể an nhàn hưởng phúc.

Tính toán này phải đánh cho thực hoàn mỹ, thậm chí còn vì con gái quy về ra một bản đồ hoàn hảo

Ai ngờ, căn bản Lê Hưng Hưng không nghĩ cùng Nguyên Tác Hạo nhắc lên quan hệ, cô căn bản là bị uy hiếp....

Chính là cho dù cô không muốn thế nào đi nữa, sau khi Nguyên Tác Hạo cùng Lê lão cha trò chuyện, liền lái xe rời khỏi Lê gia, điều này có nghĩa cô có cánh cũng chẳng thể bay rồi!

Lê Hưng Hưng hé ra khuôn mặt thối, cô cũng không tính giúp đỡ Nguyên Tác Hạo diễn tuồng vui này.

Hắn rõ ràng nói rằng cuối tuần mới cần cô giúp hắn diễn trò, ai ngờ mới qua mấy ngày, hắn liền đem cô về nhà.

Sau đó, cô mới biết được, nếu tuồng vui này diễn thật tốt, cuối tuần sau sẽ không cần cùng hắn trở về nói dối gia đình nữa.

Dù cô không muốn thế nào đi nữa, cô vẫn phải diễn tốt vai diễn của mình, sớm thoát ra khỏi ma chướng của hắn.

Vừa đến Nguyên gia, quả nhiên cũng là khí khái xã hội thượng lưu. Kiến trúc Châu Âu, trong sân nhà kiến tạo một tòa suối phun, so với Lê gia, có thể nói là hoang phí gấp mười.

Khi Nguyên Tác Hạo kéo tay Lê Hưng Hưng bước vào đại sảnh, yến hội nhỏ của gia đình tổ chức đã bắt đầu.

“A Hạo, con cuối cùng cũng trở về!” một người con gái vẫn còn lại dư âm quyến rũ, mặc bộ sườn sấm theo hình thức đơn giản lại mang vẻ đẹp dễ quý giá “Ồ, cô gái đáng yêu bên cạnh này là ai?”

“Bạn gái của con” Nguyên Tác Hạo đưa ra tươi cười, bàn tay to dám đặt ở trên eo của Lê Hưng Hưng “Mẹ, người luôn lo lắng giúp con an bài thân cận, nhưng là con quả thật đã có bạn gái”

“Nguyên mẹ, xin chào!” dù cho Lê Hưng Hưng cùng Nguyên Tác Hạo có mối hận thù không thể hòa giải, nhưng hôm nay là tiết mục diễn tuồng thôi. “Con họ Lê, kêu Hưng Hưng”

“Lê Hưng Hưng” Nguyên mẹ nghiêng đầu nghĩ một lát. “Con là con gái Lê gia”

“Đúng vậy” Lê Hưng Hưng gật gật đầu.

“Thật khó nhìn thấy con” Nguyên tiến lên cầm tay nhỏ bé của Lê Hưng Hưng “Ta cùng cha con tính là có quen biết đi. Lần trước như thế nào ở tiệc cưới của chị con không nhìn thấy con? Con gái Lê gia rất ít khi xuất hiện ở trên yến hội, không nghĩ tới bộ dáng con quốc sắc thiên hương như vậy”

Lê Hưng Hưng bị Nguyên mẹ khen ngợi có chút ngượng ngùng, hơn nữa mẹ của cô chết sớm, mà Nguyên mẹ nhiệt tình đối đãi như thế, trong lòng nhin không được có chút ấm áp .

Nguyên lai cảm giác có mẹ, kỳ thật như vậy hạnh phúc nha!

“Mẹ, con có việc muốn nói với mẹ” Nguyên Tác Hạo bắt mắt nhìn Lê Hưng Hưng bị mẹ chiếm lấy, nhin không được ra tiếng, lấy ý bảo hắn còn tại bên cạnh.

“Để ẹ cùng Hưng Hưng nói thêm một lát nữa!” Nguyên nhiệt tình đem Lê Hưng Hưng trở thành con gái mà đối đãi giống nhau.

“Mẹ, Hưng Hưng còn chưa ăn tối, mẹ nên tha cho cô ấy một lần, trước để cho cô ấy ăn no, lại cho người phỏng vấn được không?” Nguyên Tác Hạo cảm thấy ngạc nhiên, không nghĩ tới mẹ luôn luôn khăng khăng lại yêu thích Lê Hưng Hưng như vậy.

“Như vậy nha!” Nguyên mẹ cảm thấy có chút đáng tiếc. “Vậy Hưng Hưng đi ăn một vài món trước, sau đó ta sẽ lại cùng con trò chuyện với nhau một chút”

Lê Hưng Hưng khó được nghe lời gật đầu.

“Tôi một chút sẽ tìm cô” Nguyên Tác Hạo đem Lê Hưng Hưng mang cách xa mẹ, tùy tay đem tới chiếc đĩa bằng sứ, đặt lên tay của cô “Trước ăn cái gì đó đắp đầy bụng”

“Nga” thái độ Lê Hưng Hưng mềm mại đến quỷ dị, hé ra phần nộn khuôn mặt nhỏ nhắn không giống vừa mới không kiên nhẫn như vậy. “Anh muốn đi nơi nào?”

“Tôi cùng mẹ nói chuyện, chờ một chút sẽ trở lại với cô” bàn tay to của hắn ôn nhu lướt nhẹ qua bên tai cô, cho cô một chút cười nhạt.

Khó được thấy cô ngoan giống như mèo, thái độ của hắn liền tự nhiên như vậy mà ôn nhu, nét mặt bây giờ của cô thật sự phi thường đáng yêu.

“Được” Lê Hưng Hưng gật gật đầu, cầm chiếc đĩa sứ bắt đầu lựa chọn mỹ thực.

Đem Lê Hưng Hưng an bài xong, Nguyên Tác Hạo liền mở ra bước đi, hướng phương hướng Nguyên mẹ mà đi đến.

Lê Hưng Hưng lấy xong thức ăn, đứng ở một bên không chớp mắt một mình nhăm nháp thức ăn, một đôi ánh mắt sáng ngời nhìn không được quan sát chung quanh.

Cô không thích yến hội xã hội thượng lưu, bởi vì mọi người đều dùng khuôn mặt khách sáo, biểu tình nịnh nọt, làm cô phi thường chán ghét.

Nhưng là hôm nay cô lại khác thường. Cô cảm thấy hôm nay không phải bình thường, hơn nữa Nguyên mẫu đối với cô biểu lộ chân tình, làm cho người luôn thiếu tình yêu thương của mẹ cảm thấy ấm áp trong lòng.

Lê Hưng Hưng một bên ăn một bên nhìn xung quanh, ánh mắt một bên bay tới trên người Nguyên Tác Hạo, phát hiện khi hắn mặc tây trang thật không ngờ cao lớn kiện mãnh, thân cao 1m85, trong giống như một cái đồ treo áo. (Nước ngoài người ta thường mua cây treo áo đặt ở bên cửa, khi vừa bước vào nhà liền cởi áo khoác treo lên)

Mà tươi cười trên mặt hắn tựa hồ đi tới chỗ nào đều xài được, mà ngay cả những cô gái được những tên đàn ông mang đến trên yến hội liền len lén nhìn về hắn, còn có một số thiên kim da mặt dày tiếp cận hắn.

Lê Hưng Hưng oán hận cắn hết miếng thịt bò hầm rượu đỏ, cái gã đàn ông thối kia không biết xấu hổ đối với các cô kia mỉm cười.... Là như thế nào? Hắn nghĩ đến chỉ cần đưa ra tươi cười, có thể câu dẫn những cô gái kia trên giường sao?

Lê Hưng Hưng khẽ cắn cánh môi, ánh mắt oán hận trừng mắt bóng lưng Nguyên Tác Hạo.

Chính là..... Tại sao cô phải vì hắn đối với những cô gái tốt mà cảm thấy nổi giận chứ? Cô mỉm môi nghĩ, phát hiện mình thêm ăn sớm biến mất vô tung.

Nói thực ra, cô tìm không thấy đáp án. Rõ ràng cùng hắn quen biết không lâu, lại bởi vì hắn gặp mặt một lần, mà lại ba bốn lượt xuất hiện, làm nhiều loạn cuộc sống của cô.

Lúc trước khi hắn chưa xuất hiện, cô cho rằng mình có thể vì xã hội chủ trì công đạo, gặp được bất cứ chuyện gì cũng coi như thấy việc nghĩa hăng hái làm.

Nhưng cô lại sai khủng khiếp, khi cô thấy việc nghĩa hăng hái làm, lại rước lấy loại không biết xấu hổ lại vô lại...

Mà thậm chí vô lại này cướp đi nụ hôn đầu của cô, còn tiến tới uy hiếp cô, muốn cô cùng hắn diễn một tuồng kịch, nhưng lại giống như một linh hồn cuốn lấy cô

Mỗi khi cô nhớ tới hình ảnh nụ hôn cô, tim luôn đập thật nhanh, thậm chí còn cảm giác được miệng đắng lưỡi khô, phảng phất giống như trong sa mạc gặp nạn, cần một chút nước để giải khát.

Một bên ngẫm nghĩ, đồng thời Lê Hưng Hưng cảm giác miệng mình có chút chất, vì thế cô buông đĩa xuống, lại tới chỗ đặt rượu cocktail, múc lên một ly rượu cocktail có màu sắc xinh đẹp

Rượu cocktail ngọt ngào, giống như nước trái cây, rất nhanh cô uống xong một ly, sau đó là ly thứ hai, ly thứ ba, ly thứ bốn.....

Tựa hồ vĩnh viễn không đủ, Lê Hưng Hưng bắt đầu đổ lỗi cho cái ly chân dài, dung lượng chứa quá nhỏ, vì mình tìm cái ly do quá lên điên cuồng, cuối cùng căn bản đã quên uống mấy ly.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô hồng phác phác, ánh mắt cũng bắt đầu sương mù, cả người cảm thấy trời đất rung chuyển.

Nhưng mà cô không ngại, khó được toét ra cái miệng nhỏ nhắn, cười ha hả tiếp tục đem một ly lại một ly bỏ thêm rượu cocktail mà uống vào trong bụng.

Cô phải tìm chút sự tỉnh để làm, để mình có thể quên đi nhất cử nhất động của Nguyên Tác Hạo

Cô không muốn cho ánh mắt của mình vẫn theo dõi sau lưng hắn, dù sao cô cùng hắn cũng không có quan hệ....

Hừ!

Yến hội tiến hành đến một nửa, Nguyên Tác Hạo quay đầu đang muốn tìm kiếm thân ảnh Lê Hưng Hưng, lại phát hiện cô im lặng ngồi ở một trên ghế, trong tay cầm một ly thủy tinh.

Buổi tối hôm nay cô an tĩnh dị thường, làm cho hắn cảm thấy thập phần nghi hoặc.

Hắn còn tưởng rằng cô sẽ không yên tĩnh, không nghĩ tới cô ngồi ở một góc, yên lặng mà uống đồ uống.

Thật sự là gặp quỷ rồi, Nguyên Tác Hạo mang tâm tình bất an đi lên trước, nhìn Lê Hưng Hưng không rên một tiếng.

“Hưng Hưng” hắn thấp giọng gọi cô.

Lê Hưng Hưng không có trả lời, hai mắt nhìn chằm chằm đôi giày màu phấn hồng của mình.

“Cô ở đây giận ta vắng vẻ cô?” thanh âm Nguyên Tác Hạo êm dịu mà mang một ít mỉa mai, bàn tay to nhẹ nhàng phủ lên hai má Lê hưng Hưng

Lê Hưng Hưng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, vẻ mặt điềm đạm biểu tình đáng yêu, con mắt ngập nước, biểu tình dạy tim người ta thương xót không thôi.

“Ồ...” Cô vươn một cái nhỏ tay kéo dắt tây trang hắn, phát ra tiếng khóc giống như mèo

“Anh thật xấu, không để ý tới”

Mặt của cô hồng phác phác, như là một quả táo ngon ngọt đầy nước.

Nguyên Tác Hạo cho là mình hoa mắt nhìn lầm rồi, nhưng là ánh vào trong mắt đúng là Lê Hưng Hưng nha!

Đây là có chuyện gì? Lê Hưng Hưng luôn luôn bạo lực lại xấu tính, làm sao sẽ khóc đến lê hoa đài vũ(*)? Giống như đoá hoa hồng bất lực trong gió, làm hắn nhìn không được nín thở.

(*)Giống như hoa lê dính hạt mưa. Vốn miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương quý phi. (Trong bài “Trường hận ca” của Bạch Cư Dị) Sau này được dùng để miêu tả sự kiêu diễm của người con gái.

“Anh không có không để ý đến em” hắn phát hiện gương mặt của cô ửng đỏ dị thường, trong đôi mắt to tràn ngập nước mắt ủy khuất, một chút cũng không giống như Lê Hưng Hưng bình thường chút nào. (TiểuMT: Từ đoạn này ta bắt đầu thay đổi câu cú nhé, vì chap sau...hắc hắc....)

“Vậy anh vì cái gì mà cả đêm đều không để ý tới tôi” cô lén thân tới gần hắn, hai tay hoàn ở bên eo của hắn, đem khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào trong bộ ngực của hắn.

Biểu tình Nguyên Tác Hạo thập phần kinh ngạc, nhưng khi Lê Hưng Hưng hoàn ở hắn, hắn biết chuyện gì đã xảy ra. Con gấu nhỏ này cứ nhiên uống rượu?!

Nhưng lại tựa hồ uống không ít, trên người truyền đến mùi rượu nồng đậm, phối hợp phối hợp với hương thơm trên người cô, như là mỹ thực được lên men, đáng yêu dạy hắn muốn cắn một ngụm!

“Anh nào có không để ý tới em” biểu tình trên mặt Nguyên Tác Hạo thả lỏng đi một ít “Em có phải hay không uống rượu?”

Lê Hưng Hưng không hiểu chu cái miệng nhỏ nhắn “Uống nước trái cây” cô chia chia rượu cocktail trên bàn.

“Nhưng mà uống xong nước trái cây, thân thể tôi nóng quá...”

“Em say” Nguyên Tác Hạo bắt đầu dĩ thử dài một hơi, thấy bộ dạng cô như vậy, chỉ sợ không cách nào ở trên yến hội nữa. “Anh trước mang em lên lầu nghỉ ngơi”

Hắn đem thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của cô bế lên, không để ý ánh mắt mọi người, trực tiếp đi lên lầu hai. Hắn đem cô ôm đến gian phòng của mình, đóng cửa phòng, đem cô đặt ở trên giường mềm mại.

“Anh muốn đi đâu?” Lê Hưng Hưng ngồi ở trên giường, tay nhỏ bé lại không chịu rời đi Nguyên Tác Hạo
“Anh lại muốn đi cùng những cô gái khác nói chuyện yêu đương sao?”

“Nói chuyện yêu đương?” Nguyên Tác Hạo không có lập tức tránh ra, đặt mông ngồi ở bên người Lê Hưng Hưng, nhìn khuôn mặt phần nhọn nhỏ nhắn của cô “Vì cái gì nói như vậy?”

“Anh vừa mới cùng một đám con gái tán tỉnh” biểu tình của Lê Hưng Hưng biến hóa giống như thời tiết, lập tức phồng hai má lên, tròn vo thật đáng yêu “Chẳng lẽ những cô gái kia hấp dẫn anh như vậy sao?”

“Đây chẳng qua chỉ là xã giao thôi” hần đẩy đi sợi tóc làm loạn ở gò má cô, nhìn khuôn mặt không tỳ vết của cô “Em đang ở đây ghen?”

Không nghĩ tới cô ghen đáng yêu như thế, lộ ra hồn nhiên bình thường không thấy được, giống như một đứa trẻ.

Thân thể nhỏ nhắn nhào tới hần, ép hần ở trên giường, hai tay đều tự đặt ở trên vai của hần, cúi đầu nhìn về mặt của hần.

“Tôi chính là không thích anh cùng những cô gái khác tán tỉnh!” cô tức giận nói, tay nhỏ bé có ý đồ cởi đi tây trang trên người hần. (Tiểu MT: hết mắt để coi)

“Hắc” thấy động tác to gan của cô, hần ngược lại so với cô chần chờ. “Em đang ở đây đùa với lửa, em biết không?”

“Đừng ồn” cô cúi đầu, hung hăng hướng môi mỏng hần khê cắn. “Lần sau lại để tôi nhìn đến anh cùng những cô gái kia mập mờ, tôi liền cắn đứt địa phương kia của anh!”

Cho dù cô uống rượu, cá tính của cô vẫn không thay đổi!

Hần cười khở, chỉ có thể theo ý của cô, làm cho cô cởi bỏ áo khoác tây trang trên người hần, trên người chỉ còn lại có áo sơ mi.

Nhưng mà cô không có dễ dàng bỏ qua cho hần như vậy, tay nhỏ bé lung tung vỗ về bộ ngực của hần “Tôi muốn....”

“Em muốn như thế nào” thấy cô giạng chân ở trên người của hần, hần cảm giác dưới bụng một trận xôn xao, hơn nữa khi cô cúi người, cổ áo rộng mở để lộ ra hai luồng bộ ngực trắng nõn.

Áo ngực màu hồng phấn bọc lấy nhũ mềm mại trắng nõn, làm cho hô hấp của hần dồn dập.

“Hôn anh!”

Hừ, lần này đổi lại cô chủ động trừng phạt hần!

5. Chương 5

6. Chương 6

7. Chương 7

8. Chương 8

9. Chương 9

10. Chương 10

Nguyên Tác Hạo căn bản là cái vô lại kiêm lưu manh!

Hắn một khi lại định một cô gái, liền đối với cô gái này một mực khẳng khẳng, cho dù là cửu đầu trâu đến đem hắn đi, hắn cũng thà rằng chết ở trong lòng cô gái —

Mà cái cô gái làm cho hắn mê luyến như thế, đúng là thiên kim thứ hai của Lê gia – Lê Hưng Hưng.

Rất nhanh, chuyện hai người kết giao liền ra ánh sáng, rốt vỡ mắt kính của mọi người.

Tổng tài tập đoàn lớn lại cùng cái tiểu thiên kim của công ty bao cao su kết giao, chuyện này làm tất cả mọi người không thể tiếp nhận. (Tiểu MT: ta thấy lạ là chuyện hai người kết giao thì mắc mớ gì đến người ngoài?)

Không ít cô gái rõ ràng yêu, thậm mê, yêu đơn phương Nguyên Tác Hạo, bởi vì không phục Nguyên thiếu không nhìn các cô một cái, liền không có việc gì đi tới nơi làm việc của Lê Hưng Hưng đập phá, thậm chí còn đòi làm loạn cả võ quán.

Lê Hưng Hưng dù gì cũng là cái danh môn khuê tú, trước khi mẹ qua đời từng dặn dò cô phải làm cái thực nữ, vì thế cô đều nhịn xuống.

Nhưng là, sự chịu đựng của cô là có cực hạn, cô rốt cuộc chịu không nổi các cô gái tới cửa làm loạn rầm rĩ, quyết định, đến một cái, cô liền đánh một cái, đến hai cái, cô cũng đánh cả hai!

Mặc kệ đối phương có thân phận gì, chỉ cần dẫm lên chỗ đau của cô, cô liền mượn cây chổi đánh người.

Trở lại sửa loạn! Không sao, dù sao cây chổi của cô cũng chuẩn bị xong...

Chẳng qua cô hôm nay thật không may đã quên đem cây chổi mang đi ra, mới có thể ở trong Nguyên gia, lại xui xẻo gặp gỡ cái diện mạo không tệ, nhưng miệng lại thuộc loại xe máy Harley, nữ hầu – Giang Thục Cẩm.

Kỳ quái, nữ hầu này như thế nào chuyên chọn đúng giờ Nguyên Tác Hạo bận rộn, cố ý đến tìm cô gây chuyện?

Lê Hưng Hưng ở trong sân nhà cùng Giang Thục Cẩm đụng mặt, Giang Thục Cẩm xa xa liền đối với cô bày ra sắc mặt, tuyệt không tôn trọng cô.

“Không nghĩ tới cô còn có chút tài năng! Cứ nhiên đem thiếu gia mê đến xoay vòng!” Giang Thục Cẩm chưa nói: “Hiện tại ngay cả Nguyên gia đều đối với bên ngoài công bố cô là con dâu mà Nguyên gia chọn”

“Đúng vậy a, toàn bộ thế giới cũng không phản đối tôi gả cho Nguyên Tác Hạo, cái người con gái ăn không được Nguyên Tác Hạo như cô, cũng chỉ có thể gặp tôi một lần liền loạn sửa một lần” hừ, nghĩ cô dễ bị ức hiếp sao?

Sai! Cô đã chuẩn bị vạn toàn (tức là kỹ càng), hơn nữa còn được ban tặng công phu độc miệng của Lê gia – lão tam – Lê Đồng Đồng, cô tương đối có thể đánh trả bằng miệng, mà không cần phải ra tay đánh người.

Cho dù cô muốn đánh người, đối phương cũng nhất định đánh không lại cô đâu!

Đến lúc đó, đối phương một bộ nhu nhược, mà cô thì giống một con cọp mẹ...Cô mới không ngu như vậy! Cô cho Nguyên mẹ một cái ấn tượng tốt.

Khó được Nguyên mẹ đem cô giống như con gái mà yêu thương, cô không thể làm cho Nguyên mẹ thất vọng.

“Hừ, miệng cũng thật sắc bén” Giang Thục Cẩm hừ lạnh một tiếng, lấy mắt liếc cô “Chẳng lẽ cô không biết hoa danh của thiếu danh bên ngoài, còn những cô con gái chờ đợi hắn xếp thành Trường Thành sao?”

“Nực cười!” Lê Hưng Hưng cười lạnh, “Xếp đến Trường Thành thì như thế nào? Hiện tại Nguyên Tác Hạo thuộc về ta, còn những phụ nữ muốn cùng hắn lên giường, đợi kiếp sau đi!”

Miệng Giang Thục Cẩm không lợi hại bằng Lê Hưng Hưng, chỉ có thể tức giận đến dậm chân, bắt đầu bịa đặt lời đồn không có thật. “Chẳng lẽ cô không biết tôi cùng Nguyên thiếu gia từng chơi qua trên giường sao?”

Cầm Lê Hưng Hưng thiếu chút nữa rốt xuống, nhưng nhìn bộ dáng yếu điệu của Giang Thục Cẩm, nếu Nguyên Tác Hạo không hề động tâm..... Nhất định là gạt người!

Có lẽ đúng như lời Giang Thục Cầm, Nguyên Tác Hạo thật sự cùng cô ta lên giường, cho nên mới có thể làm cho cô ta không có sợ hãi như vậy, có khi còn bắt được cơ hội bắt nạt cô không chừng.

Khốn khiếp! Thì ra tình phụ hân nuôi dưỡng là ở bên trong Nguyên gia sao? Hừ! Chờ chút phải đi đánh nát xương hân, nếu không tên cô sẽ viết ngược!

“Chơi qua trên giường? Tôi như thế nào không biết chuyện này?”

Nhân vật nam chính bị đàm luận, đột nhiên xuất hiện ở phía sau hai người.

Giang Thục Cầm vừa nghe đến thanh âm Nguyên Tác Hạo, vội vàng quay đầu nhìn lên, phát hiện Nguyên Tác Hạo nghiêm mặt, dùng vẻ mặt đứng đắn nhìn các cô.

“Thiếu gia.....” Giang Thục Cầm cảm như hén, trên mặt rất nhanh liền chảy xuống mấy viên nước mắt.

Trước khóc thì trước thắng nga? Lê Hưng Hưng thật không dám tin tưởng, Giang Thục Cầm lại dùng những chiêu thức cũ kỹ như vậy.

Bây giờ là như thế nào? Cô nghĩ mình đang diễn tiết mục phụ nhân khi dễ tiểu nô tỳ?

“Không cần phải nói, tôi đã biết” Nguyên Tác Hạo giơ lên một chút tươi cười, đi tới trước mặt Giang Thục Cầm, ngữ khí chuyển thành ôn nhu.

Giang Thục Cầm gặp Nguyên Tác Hạo lộ ra tươi cười, cho là hân là đứng ở cạnh mình “Thiếu gia, anh thật sự đều hiểu được trái tim của em....”

“Tôi đương nhiên đều hiểu được” Nguyên Tác Hạo uyển chuyển nói.

Người hiểu được cái rắc! Lê Hưng Hưng oán hận trừng mắt Nguyên Tác Hạo, không nghĩ tới hân sẽ giúp đỡ người ngoài. Khốn khiếp!

“Thiếu gia.....” Giang Thục Cầm toét ra một chút tươi cười, đôi mắt trong phút chốc ngập nước dán về hướng Nguyên Tác Hạo

“Cô ngày mai không cần đến đây” Nguyên Tác Hạo thu lại mặt cười, lạnh lùng nhìn Giang Thục Cầm. “Thì ra chính là cô tìm vợ tôi gây chuyện, tôi chờ giờ khắc này chờ đã lâu rồi!”

Phi! Nếu không phải người con gái ngu ngốc này cùng Hưng Hưng của hân nói lung tung, hân không cần đuổi theo cô cực khổ như vậy, hơn nữa thiệt tình còn bị cô trở thành đối đãi như đồ bỏ đi.

Không đuổi này họa thủy đi ra ngoài, chỉ sợ hân cùng Hưng Hưng vĩnh viễn không yên bình!

Còn cùng cô trên giường rồi! Chuyện chưa từng làm, hân căn bản không cần thừa nhận! Hân chỉ cùng người con gái mình yêu “này nọ í ề ề”, hơn nữa từ khi có Hưng Hưng, những người con gái khác rốt cuộc cũng không vào nổi con mắt của hân.

“Thiếu gia.....” Giang Thục Cầm không thể tin được thấp kêu: “Anh không thể đối với em như vậy....Em thích anh như vậy...”

“Nhưng tôi một chút cũng không thích cô” Nguyên Tác Hạo lạnh lùng nhìn Giang Thục Cầm, sau đó đi đến bên người Lê Hưng Hưng, đem cô ôm vào trong ngực. “Tháng sau, tôi phải cùng cô ấy kết hôn”

“Tại sao có thể?!” Giang Thục Cầm gầm nhẹ một tiếng. “Em thích anh đã lâu như vậy, vì cái gì anh ngay cả cái liếc mắt cũng không liếc em?”

“Cô không hấp dẫn được tôi” Nguyên Tác Hạo thành thật trả lời.

“Vì cái gì?” Giang Thục Cầm không rõ, thấp hỏi: “Em mỗi lần cũng vì anh ăn mặc tử mỹ, anh vì cái gì không nhìn em một cái?”

“Thứ nhất, tôi không thích trên mặt cô trang điểm đậm, thứ hai, tôi không thích con gái chân dài, thứ ba, tôi chỉ yêu Hưng Hưng” Nguyên Tác Hạo thành thật nói ra điều kiện bản thân.

Đáng tiếc, hân là người có chủ rồi, những cô gái yêu hân, thật sự phải đợi kiếp sau .

“Ồ.....Tôi sẽ đi nhật báo Hoa Quả, nói ra chuyện xấu của người....”Giang Thục Cầm che mặt chạy đi.

Lê Hưng Hưng ở một bên xem đến mắt choáng váng, cứ như vậy đã xong sao? Cô ngược mắt nhìn Nguyên Tác Hạo.

“Em còn chờ mong tình tiết vở kịch sẽ phát triển sao?” hắn biết đầu dưa hấu của cô đang suy nghĩ cái gì, vì thế cười hỏi.

Cô nhún nhún vai, lơ đãng. “Không có, em nghĩ tới anh sẽ đứng về phía của cô ấy”

“Vì cái gì nghĩ như vậy?” tay hắn xoa gương mặt của cô, nâng cằm của cô lên.

“Bởi vì tính tình em không tốt, bởi vì em sẽ đánh người, bởi vì.....”

“Bởi vì em là vợ của anh” hắn tiếp cận mặt cô, hôn nhẹ lên môi của cô, hồi lâu mới rời đi cánh môi anh đào của cô. “Trừ bỏ mẹ anh cùng em quan trọng như nhau, không có người con gái thứ ba có thể nhập vào trong mắt anh nữa”

Cánh môi bị hôn đến sưng đỏ gợi lên tươi cười mê người, Lê Hưng Hưng nhón chân lên, vịn chặt cổ Nguyên Tác Hạo.

“Anh trở nên ngoan như vậy?” cô có chút hoài nghi, người đàn ông trong mấy tháng gần gũi này liên tục thay đổi nhiều như vậy, thật sự chỉ đem trọng tâm đặt ở trên người của cô.

Hắn yêu cô, thì ra là sự thật.

“Chỉ có em mới có thể làm anh trở nên không ngoan.....” hắn khẽ cắn cổ của cô. “Chúng ta tới một lần được không?”

Mặt cô đỏ bừng, trừng hắn một cái. “Không đứng đắn! Nguyên mẹ nói tìm em muốn cùng đi dạo phố....”

“Còn sớm” hắn đem cô ôm lấy, hướng đến chỗ bên trong mà đi. “Đủ chúng ta làm một lần”

“Xấu xa” cô chu cái miệng nhỏ nhắn nhìn hắn. “Anh trở nên háo sắc nga!” (TiểuMT: anh ấy luôn háo sắc”

“Ai dạy em để cho anh ôm em đến nghiện?” nhân vật nam chính ôm nhân vật nữ chính vào nhà, liếc mắt đưa tình lên lầu hai.

Sau khi đóng cửa lại, đầu tiên là một trận thanh âm cười hì hì, cuối cùng biến thành nặng nề, trình diễn làm cho người ta mặt đỏ tim đập.

Mà câu chuyện, kỳ thật còn chưa kết thúc, bởi vì, hạnh phúc là vĩnh viễn không dừng lại

Tương lai, bọn họ sẽ có một khoảng thời gian thật dài ở chung một chỗ.....

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/om-em-om-toi-nghien>